

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: O.F. Walton

Titel: Audrey of kinderen des lichts

Druk: 2

72 blz.

Om een oud, vervallen kerkhof, waar eene oude, vervallen kerk op staat, zijn huizen gebouwd, welke bewoners op het kerkhof elkaar kunnen ontmoeten, als ze ten minste klimmen en klauteren willen. Daar ontmoeten elkander het 8-jarig meisje Audrey en een vijf-jarig ongelukkig miswassen ventje. Zij maken daar kennis met eenen ouden schoolmeester en zijne vrouw, die hun den weg naar het Rijk des Lichts wijzen en door wie zij kinderen des lichts worden, en niet alleen zij, maar ook Audrey's tante, de vader van den kleinen jongen en een oude bedelaar, die gewoonlijk in de oude kerk komt slapen. De kleine, zwakke jongen sterft vroeg en gaat naar het eeuwige Licht. De vorm van het verhaal is voor een Hollandsch hart vreemd. Altijd op de grafzerken te zitten, bevalt niet. Het geheele verhaal door over vuile boezelaars te hooren praten, is ook wat zonderling. Van dezen verhaalvorm houden wij niet "erg graag", zouden wij zeggen, indien wij deze on-Nederlandsche en dies minder goede uitdrukking van de (jeugdige?) vertaalster wilden gebruiken. Het eenige plaatje (op den omslag) is niet onaardig, doch minder in overeenstemming met den inhoud van het boekje. De strekking van het verhaal is door en door ongereformeerd. De algemeene verzoeningsleer is de bodem, waaruit dit plantje is opgeschoten. Zonde en genade, gij bespeurt er bijna niets van in het verhaal. Dat Christus de Middelaar is, zal niemand er uit kunnen leeren. Wat een "kind des lichts" is, wordt uit het verhaal niet duidelijk. Ook wat de strekking aangaat, achten wij het een vreemd boekje, dat maar in 't Engelsch verborgen had moeten blijven en voor onze Nederlandsche kinderen geene aanwinst mag heeten. Wij kunnen het niet aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1905
